

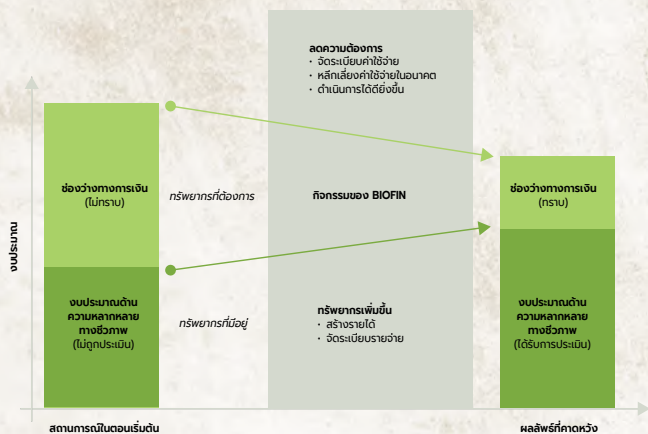

BIOFIN :

เงินกับความหลากหลายทางชีวภาพ

ความพยายามในการปกป้องรักษาระบบนิเวศในโลกที่มีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ในหลายทศวรรษที่ผ่านมา เป็นเรื่องที่มีความท้าทายอย่างยิ่ง ดูเหมือนจะเป็นงานที่ยากและมีอุปสรรคเต็มไปหมด แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ทำได้ หากมีความตั้งใจและความพยายามมากพอ ความหลากหลายทางชีวภาพของโลกกำลังลดลงอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง อาจมีต้นเหตุมาจากการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์ของสาธารณะ (จะมีสักกี่คนที่เห็นผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว) ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายและการไม่เห็นความสำคัญ (พวกเราอาจจะเห็นความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพสักวันหนึ่ง เมื่อเราต้องกินข้าวกะเพราไก่ไข่ดาวทุก ๆ วัน เพราะไม่มีอย่างอื่นให้กิน หรือแย่น้อยอาจจะต้องกินอาหารเม็ดเช่นเดียวกับแมวที่เราเลี้ยงไว้) รวมไปถึงเรื่อง ที่อาจพูดได้ว่ามีความสำคัญมากที่สุด นั่นก็คือ การจัดหาเงินทุนหรืองบประมาณเพื่อการอนุรักษ์ ความหลากหลายทางชีวภาพที่ไม่เพียงพอ (อย่าลืมนึกว่า ไม่มีใครทำอะไรให้ฟรี ๆ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนขับเคลื่อน ด้วยเงิน เงิน และเงิน)

แม้ว่าทั่วโลกจะใช้จ่ายเงินไปไม่น้อยกว่า 1 แสน 4 หมื่น ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับความพยายามในการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละปี แต่จำนวนเงินดังกล่าวก็ยังต่ำกว่าประมาณการเป็นอย่างมาก (เกือบ 6 เท่า) เมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่คาดว่าจะเหมาะสมในการใช้เพื่อปกป้องและฟื้นฟูธรรมชาติ ซึ่งอยู่ที่ 8 แสน 2 หมื่น ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่ข่าวดีก็คือ BIOFIN กำลังทำงานเพื่อปิดช่องว่างนี้

รูปที่ 1 แนวคิดการดำเนินงานของ BIOFIN

ตามเอกสารแนะนำโครงการ BIOFIN ของประเทศไทย ซึ่งเป็นสรุปโครงการในเฟส 1 และ 2 ซึ่งจัดทำไว้เมื่อปี ค.ศ. 2019 และเป็นเอกสารที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ biofin.org ในขณะนี้ เขาบอกเอาไว้ว่า “โครงการความร่วมมือระดับโลกที่เรียกว่า ไบโอฟิน (BIOFIN: The Biodiversity Finance Initiative) ได้ถือกำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2555 จากการริเริ่มของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP: United Nations Development Programme) ในคราวการประชุมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity: CBD) โดยในช่วงเริ่มต้นมีสมาชิก 12 ประเทศที่นำระบบและวิธีการแบบใหม่มาทดลองใช้ในการแก้ไขปัญหาด้านการเงินและงบประมาณเพื่อการดูแลความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ BIOFIN Methodology หรือกระบวนการไบโอฟิน ซึ่งปัจจุบันมีประเทศที่ร่วมโครงการจำนวนกว่า 30 ประเทศ ได้แก่ เบลีซ บราซิล บอตสวานา ภูฏาน ชิลี โคลอมเบีย คอสตาริกา คิวบา เอกวาดอร์ ฟิจิ จอร์เจีย กัวเตมาลา อินเดีย อินโดนีเซีย คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน มาเลเซีย เม็กซิโก มองโกเลีย โมซัมบิก นามิเบีย เปรู ฟิลิปปินส์ รวันดา เซเชลล์ แอฟริกาใต้

ศรีลังกา ไทย ยูกันดา เวียดนาม และแซมเบีย โดยประเทศไทยได้เริ่มดำเนินโครงการนี้ผ่านการเห็นชอบของรัฐบาลไทย นำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2557” อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ ปี ค.ศ. 2023 เท่าที่พิมพ์ทราบมา ข้อมูลอัปเดตล่าสุดน่าจะมีประเทศที่เข้าร่วมแล้วกว่า 40 ประเทศ

ดูจากประเทศสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ BIOFIN แล้ว น่าจะเป็นประเทศที่ไม่ค่อยมีสตังส์ตางค์เท่าไร หรือเรียกได้ว่าเป็นประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือทางการเงินเสียมากกว่า ส่วนประเทศหรือองค์กรที่มีกำลัง (ทั้งเงิน องค์กรความรู้ และผู้เชี่ยวชาญ) พอจะช่วยเหลือประเทศอื่นได้ ก็จะอยู่ในฐานะของผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน (Donors) ได้แก่ UNDP-GEF ภายใต้ทีมงานด้าน the Ecosystems and Biodiversity ซึ่งได้ดำเนินการร่วมกับ the European Commission และรัฐบาลของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สมาพันธรัฐสวิส ราชอาณาจักรนอร์เวย์ ราชอาณาจักรเบลเยียม และสหราชอาณาจักร นอกจากนี้ BIOFIN ยังทำงานร่วมกับพันธมิตรที่หลากหลายในฐานะหุ้นส่วน (Partners) ในการแบ่งปันประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ และเครื่องมือ เพื่อร่วมกันจัดระเบียบและดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะทางเทคนิคที่เกี่ยวกับกลไกและเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญ โดยมีพันธมิตรหลัก ได้แก่ สำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD), the BESNet, the UN Poverty and Environment Initiative (PEI), the OECD, the UNSD and the System of Environmental-Economic Accounting (SEEA), the Global Environment Facility (GEF), ValuES, WAVES, TEEB เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า BIOFIN ทำงานร่วมกับรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ และภาคเอกชน เพื่อแสดงให้เห็นว่าการลงทุนและการสร้างแรงจูงใจ (โดยเครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสม) ในด้านความหลากหลายทางชีวภาพไม่เพียงแต่ปกป้องธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างงานสร้างรายได้ให้กับผู้คนที่หลากหลาย การสร้างกลไกทางการเงินที่ปรับให้เหมาะสมเป็นการเฉพาะสำหรับแต่ละพื้นที่ จะช่วยให้เราได้เปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่พวกเราจะใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้ อย่างปรองดองกับธรรมชาติมากที่สุด โดยในขณะนี้ ทีมผู้เชี่ยวชาญของ BIOFIN ร่วมกับรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ กำลังทำงานอย่างแข็งขันเพื่อพัฒนาแผนการเงินเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นแผนงานที่นำไปสู่อนาคตที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น ผู้เชี่ยวชาญจะดึงข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ แนะนำวิธีการที่เป็นนวัตกรรมใหม่ และข้อมูลจากหลากหลายภาคส่วนเพื่อสร้างแผนงานสำหรับการดำเนินการ

แนวทางการทำงานของ BIOFIN เริ่มต้นจากการเข้าไปรับรู้สถานการณ์พื้นฐานในปัจจุบันของเรา ทั้งระดับการใช้งบประมาณและความต้องการเงินทุนเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพยังไม่มี ความชัดเจน ซึ่งประเทศส่วนใหญ่ก็เป็นแบบนี้แหละครับ ไม่เคยเอาข้อมูลมาตรวจสอบดูอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ ว่า งบประมาณรายรับรายจ่ายประจำปีของประเทศได้เอาไปใช้เพื่อการจัดการเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพเท่าไรบ้าง BIOFIN ก็จะเข้าไปทำงานร่วมกับประเทศต่าง ๆ คล้ายๆ กับเป็นพี่เลี้ยง (เนื่องจากมีองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญเป็นอันมาก) เพื่อช่วย

ในการประเมินสภาพสถานการณ์ในอนาคตที่ต้องการ ก็จะทำให้ทราบว่าจะต้องใช้งบประมาณเท่าไร รวมทั้งวิธีการและกลไกทางการเงินชนิดไหน ที่ควรจะถูกนำไปใช้งาน เพื่อตอบสนองความท้าทายในการจัดหาเงินทุนเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพ ดังนั้น กระบวนการ BIOFIN จึงมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขอบเขตทางการเงินสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ ปรับงบประมาณรายจ่ายให้สอดคล้องกับการดำเนินงานที่มีความสำคัญที่สุดก่อน ลดต้นทุนในอนาคตโดยการลงทุนในการดำเนินการป้องกัน (เช่น การป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่พันธุ์ของชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ซึ่งจะประหยัดค่าใช้จ่ายในการแก้ปัญหาภายหลังเป็นอันมาก) และส่งมอบประสบการณ์ที่ดีขึ้นสำหรับเงินทุกบาททุกสตางค์ที่จ่ายไป แนวทางการดำเนินงานนี้จะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพให้ดีขึ้น และแน่นอนว่าจะนำไปสู่ความยั่งยืนที่ดีขึ้นสำหรับทุกคนทั้งหลายที่ยังต้องพึ่งพาธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิต

วิธีการหาเงินมาใช้เพื่อดูแลสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพมีเยอะแยะไปหมด แต่จะเหมาะกับบริบทของพื้นที่หรือวัฒนธรรมของคนในประเทศนั้น ๆ หรือไม่อย่างไร ต้องเลือกดูเลือกหยิบมาใช้กันเป็นเรื่อง ๆ ไป ทั้งนี้ BIOFIN เขาก็รวบรวมวิธีการต่าง ๆ มาให้เราเลือกใช้มากมาย สามารถเข้าไปดูได้ที่เว็บไซต์ www.biofin.org แล้วเข้าไปที่หัวข้อ Finance Solution Catalogue ซึ่งขณะนี้ มีถึง 68 แนวทางให้เลือกไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับบริบทการดำเนินงานของตัวเอง

ประเทศไทยได้นำร่องการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยใช้กลไกทางการเงินของ BIOFIN ในพื้นที่เกาะเต่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อ 3-4 ปีที่แล้ว โดยประยุกต์ใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนไปใช้ในการดูแลปะการังและแก้ปัญหาขยะบนเกาะเต่า โดยจะเก็บค่าบริการจากผู้ได้รับบริการทางระบบนิเวศของเกาะเต่าซึ่งหลัก ๆ แล้วก็หนีไม่พ้นนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งกองทุนอนุรักษ์เกาะเต่าเพื่อใช้ในการบริหารจัดการรายได้เพื่อบริการสาธารณะและรักษาสิ่งแวดล้อมของเกาะเต่าให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล ถ้าหากแยกแยะวิธีการทั้งหมดออกมาแล้ว ประกอบด้วย 4 แนวทาง ได้แก่

รูปที่ 2 สื่อประชาสัมพันธ์ของ SIF Koh Tao, Better Together

1

การเก็บค่าธรรมเนียม (Fee)

2

กองทุนคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของเกาะเต่า

3

การร่วมลงทุนด้านความหลากหลายทางชีวภาพกับภาคเอกชน

4

การจัดทำโครงสร้างนโยบายและกฎหมายในท้องถิ่น

ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการที่นักท่องเที่ยวจะต้องจ่ายเมื่อมาถึงที่ท่าเทียบเรือเกาะเต่า จำนวน 20 บาท ต่อคนนั้น จัดเก็บตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะเต่า เรื่องการบริหารจัดการและจัดเก็บรายได้สะพานท่าเทียบเรือเกาะเต่า พ.ศ. 2564 จะเห็นว่าเป็นจำนวนเงินไม่มากเลย ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ในขณะที่เกาะเต่ามีชื่อเสียงมากในเรื่องการเป็นแหล่งดำน้ำดูปะการัง หากเริ่มเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมจากค่าแพคเกจดำน้ำดูปะการังของนักท่องเที่ยว โดยกำหนดไว้ในเทศบัญญัติ ก็จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ช่วยให้ได้เงินมาดูแลเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ

ในส่วนของ การจัดตั้งกองทุนคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการร่วมงานกับภาคเอกชนนั้น ได้มีการร่วมมือกับธนาคารกรุงไทย และมูลนิธิรักษ์ไทย จัดทำโครงการกรุงไทยรักเกาะเต่า (Koh Tao, Better Together) โดยร่วมกับชุมชนเกาะเต่าเปิดรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่เริ่มเดินทางเข้ามาหลังจากวิกฤตโควิดเริ่มคลี่คลายพร้อมต่อยอดกิจกรรมวางซั้งปลา กับกลุ่มประมงพื้นบ้านให้เป็นแหล่งอนุบาลและเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเล เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรและระบบนิเวศทางทะเล

นอกจากนี้ ธนาคารยังสนับสนุนการจัดการหาทุนไขปลาอำนวยความสะดวกการจดทะเบียนเพื่อปรับภูมิทัศน์และเพิ่มความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดแม่หาด และจัดหาอุปกรณ์สำหรับเก็บขยะบนเรือที่ให้บริการบนเกาะเต่าทุกลำ ซึ่งโครงการดังกล่าว เกิดขึ้นจากการระดมทุนสาธารณะ (Crowdfunding) ในรูปแบบ Donation Based Crowdfunding ด้วยการรับบริจาคเงินผ่านระบบ e-Donation ของธนาคารกรุงไทย เพื่อนำไปจ้างคนขับเรือท่องเที่ยวขนาดเล็กเก็บขยะในทะเล สำหรับเงินบริจาคส่วนที่เหลือ ถูกนำไปต่อยอดโครงการฟื้นฟูและพัฒนาเกาะเต่าอีกจำนวน 5 โครงการ ได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่ม Taxi Boat เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โครงการชายหาดทะเลปลอดเชือกเพื่อการท่องเที่ยวอ่าวแม่หาด โครงการฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำด้วยซั้งปลา โครงการส่งเสริมเยาวชนจัดการข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า และโครงการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ผ้ามัดย้อมธรรมชาติพร้อมกิจกรรมพิเศษสำหรับนักท่องเที่ยว

อีกหนึ่งเครื่องมือทางการเงินที่อยู่ในแผนการดำเนินงานก็คือ การทำป้ายทะเบียนรถเพื่อการอนุรักษ์ แต่ในเรื่องนี้ยังไม่มีควมคืบหน้ามากนัก แม้ว่าเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวจะถูกบรรจุไว้ในแผนการดำเนินงานและมีการขับเคลื่อนมาแล้วหลายปี แต่ก็ยังไม่มีนำไปปฏิบัติอย่างเป็นทางการ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าการมีงบประมาณจากป้ายทะเบียนรถมาใช้เพื่อการอนุรักษ์จะช่วยให้มีเงินไปแก้ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ขณะที่กรมการขนส่งทางบกได้ระดมทุนคล้าย ๆ กันกับของกองทุนเพื่อความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน โดยการประมูลทะเบียนรถเลขสวย และมีลวดลายสวยงามที่แตกต่างกันในแต่ละจังหวัด จากนั้นนำเงินที่ได้ไปใช้ในเรื่องของโครงการด้านความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน ไม่ว่าจะเป็น การรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน การประชาสัมพันธ์การใช้รถใช้ถนนให้ถูกวิธี การบังคับใช้กฎหมาย และอีกสารพัดโครงการที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้เงินกองทุนนี้ยังใช้ไปในการช่วยเหลือคนที่ประสบอุบัติเหตุทางถนนแล้วพิการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แขนขาขาด อีกด้วย

การทำป้ายทะเบียนรถเพื่อการอนุรักษ์มีรายละเอียดที่แตกต่างออกไป แต่มีประเด็นให้ต้องพิจารณาและตัดสินใจหลายเรื่อง เช่น การเก็บเงินค่าป้ายทะเบียนรถจะเป็นการจ่ายแบบครั้งเดียว (เหมือนการประมูลป้ายทะเบียน

เลขสวย) หรือจะเป็นการจ่ายแบบรายปี เหมือนระบบการสมัครสมาชิก (Subscription) ที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนี้ในทุกวงการ เช่น การจ่ายค่าบริการ Netflix การใช้บริการพื้นที่เก็บข้อมูลทั้งของ Apple และ Google การใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น Microsoft 365 ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียจะมากน้อยแค่ไหนถึงจะเป็นตัวเลขที่เหมาะสมและนี่อาจเป็นสาเหตุหลักเลยก็ว่าได้ที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายยังไม่สามารถทำเรื่องนี้ออกมาได้อย่างรวดเร็ว แต่การระดมทุนแบบนี้ในต่างประเทศ โดยเฉพาะในหลายรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการดำเนินงานมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว มีกรณีตัวอย่างในรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ได้จัดเก็บค่าธรรมเนียมในการใช้ป้ายทะเบียนรถเพื่อการอนุรักษ์นี้เพียงปีละ 30 ดอลลาร์สหรัฐเท่านั้นเองครับ (ประมาณ 1 พันบาทไทย) โดย 22 ดอลลาร์สหรัฐ จะถูกนำไปใช้ในการอนุรักษ์สัตว์ป่าของ Texas Park and Wildlife Department ที่เหลือ 8 ดอลลาร์สหรัฐ จะส่งไปที่ Texas Department of Motor Vehicles ก็คงจะคล้าย ๆ กับกรมการขนส่งทางบกของบ้านเรา ป้ายทะเบียนรถก็มีให้เลือกหลากหลายรูปแบบมาก ไม่ว่าจะเป็นรูปนก กวาง ม้า งู ผีเสื้อ ดอกไม้ ปลา เต่าทะเล เป็นต้น โดยแต่ละป้ายก็จะมีจุดประสงค์ของเงินที่จะเอาไปใช้เพื่อการอนุรักษ์ต่างกันอีกด้วย

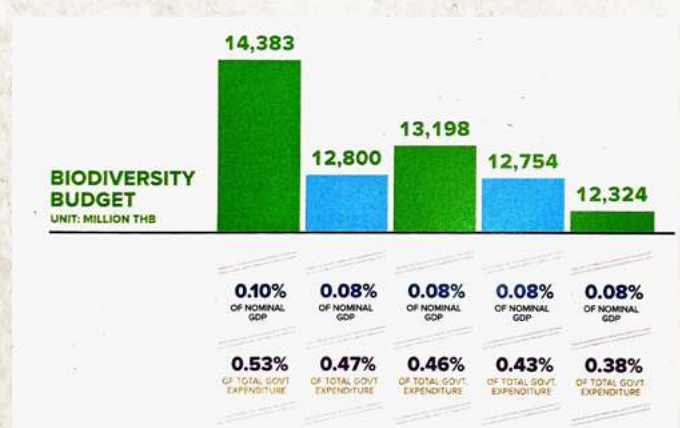

รูปที่ 3 ตัวอย่างป้ายทะเบียนเพื่อการอนุรักษ์ที่ดำเนินการในรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา

มาถึงบทสรุปของเรื่องนี้กันครับ คือสี่ห้าปีที่ผ่านมา เราทำอะไรกันไปถึงไหนแล้ว มีข้อมูลจากการประเมินผล การใช้งบประมาณด้านความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย ซึ่งดำเนินการจัดทำโดย UNDP การประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการตามแบบฉบับของ BIOFIN ที่เรียกว่า Biodiversity Expenditure Review (BER) การประเมินนี้วิเคราะห์ข้อมูลในช่วงเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 – 2563 ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาของการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการความหลากหลายทางชีวภาพ (National Biodiversity Strategies and Action Plan – NBSAP) ผลการศึกษาพบว่า งบประมาณส่วนใหญ่มาจากงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งถือได้ว่าเป็นแหล่งงบประมาณที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย โดยงบประมาณส่วนใหญ่จะตกอยู่ภายใต้การดำเนินงานของ 3 หน่วยงานหลัก ได้แก่ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกรมป่าไม้ ซึ่งอยู่ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของหน่วยงานอื่น ๆ ก็มีส่วนสำคัญเช่นเดียวกัน จึงไม่ยากให้คิดว่างานด้านความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นหน้าที่รับผิดชอบของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่านั้น หรือพูด

ให้ไกลกว่านั้น คือไม่จำกัดเฉพาะเป็นการดำเนินงานของหน่วยงานราชการเท่านั้น และผลการศึกษาที่ยังเผยว่า นอกจากหน่วยงานราชการแล้ว องค์กรต่าง ๆ ที่เป็นทั้งองค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร องค์กรภาคเอกชน รวมทั้งหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ก็ให้ความสนใจเรื่องของความหลากหลายทางชีวภาพมากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการทำธุรกิจ ที่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อ 3 ด้านหลัก คือ สิ่งแวดล้อม สังคม การกำกับดูแล (Environment Social Governance: ESG) ถ้าหากดูจากงบประมาณภาครัฐที่ใส่เงินลงไปทำงานด้านความหลากหลายทางชีวภาพ เห็นได้ว่า งบประมาณได้ถูกจัดสรรลดน้อยลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่ร้อยละ 0.53 ของงบประมาณภาครัฐทั้งหมดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 จนมาเหลือเพียงร้อยละ 0.38 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ดังนั้น การหาแหล่งเงินทุนอื่นนอกจากงบประมาณภาครัฐ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง จะรอแต่การสนับสนุนงบประมาณภาครัฐเพียงแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้แล้ว เพราะเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องของเราทุกคน ทุกวันนี้พวกเรา Living in Harmony With Nature กันแล้ว หรือยังครับ

รูปที่ 4 สัดส่วนการใช้งบประมาณด้านความหลากหลายทางชีวภาพเมื่อเทียบกับงบประมาณประจำปีของประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

The Biodiversity Finance Initiative (2023). What is Biodiversity Finance? Retrieved on May 25, 2023 from <https://www.biofin.org/index.php/about-biofin/what-biodiversity-finance>

UNDP (2018). The BIOFIN Workbook 2018: Finance for Nature. The Biodiversity Finance Initiative. United Nations Development Programme: New York.

Royal Thai Government (2023), ข่าวกระทรวงด้านเศรษฐกิจ สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/68150>

UNDP Thailand (2019). Summary of BIOFIN Thailand Phase 1 & 2 (Thai language). Retrieved on May 25, 2023 from <https://www.biofin.org/knowledge-product/summary-biofin-thailand-phase-1-2-thai-language>

Texas Parks and Wildlife Department (2023). Conservation License Plate. Retrieved on 25, 2023 from <https://conservationplate.org/>

BIOFIN :

Money and Biodiversity

Preserving ecosystems in a rapidly evolving world has become increasingly challenging in recent decades. It appears to be a daunting task, riddled with numerous obstacles. However, with sufficient determination and effort, it is an achievable goal. The decline in global biodiversity has been alarmingly sharp and continuous, possibly stemming from the clash between private and public interests. This raises the crucial question of how many individuals will prioritize collective interests over personal ones (How many people will prioritize collective interest over personal interest?). This question highlights the discrepancies in policy and the potential insignificance we may attach to certain issues. It is only when we are faced with the consequences of our actions that we may truly understand the importance of biodiversity (Imagine a scenario where our food options are limited to eating rice with chicken basil and fried eggs every single day simply because there is nothing else available. Even worse, we may find ourselves forced to consume the same pellets as the cats we have raised). These situations serve as powerful reminders of the significance of preserving biodiversity. One of the most crucial aspects to consider is that financing or budgeting for biodiversity conservation alone is not sufficient. In our world where everything seems to revolve around money, it is important to acknowledge that no one undertakes actions solely out of altruism (The prevailing reality is that our world operates under the influence of financial motivations).

Despite the fact that the world invests a substantial amount, approximately 140 billion US dollars per year, in conservation and restoration efforts for biodiversity, this figure still falls significantly short when compared to the estimated reasonable amount required to protect and restore nature. The estimate, which stands at around 820 billion US dollars, suggests that the current investment is only about one-sixth of what is truly needed. However, there is a glimmer of hope. The good news is that BIOFIN, an organization dedicated to biodiversity finance, is actively working to bridge this funding gap. Through their initiatives and efforts, BIOFIN aims to mobilize resources and increase investment in biodiversity conservation and restoration.

than 30 participating countries. These countries were Belize, Brazil, Botswana, Bhutan, Chile, Colombia, Costa Rica, Cuba, Ecuador, Fiji, Georgia, Guatemala, India, Indonesia, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Malaysia, Mexico, Mongolia, Mozambique, Namibia, Peru, Philippines, Rwanda, Seychelles, South Africa, Sri Lanka, Thailand, Uganda, Vietnam, and Zambia. These nations joined forces to address the financial challenges related to biodiversity conservation and implement sustainable financing mechanisms within their respective contexts. The BIOFIN project in Thailand was initiated through the approval of the Thai government, the Office of the National Economic and Social Development Board, on June 4, 2014”. However, it is possible that the initiative has expanded and now includes more than 40 participating countries as of 2023.

While some of the participating countries in the BIOFIN project may not be widely recognized as major economic powerhouses, the need for financial assistance in biodiversity conservation is not solely based on a country's economic standing. Biodiversity conservation is a global concern, and countries of various sizes and economic situations can face challenges in financing conservation efforts.

In terms of financial support and expertise as donors, there are organizations and entities, such as the UNDP-GEF (United Nations Development Programme - Global Environment Facility), that play a crucial role in assisting countries in need. The UNDP-GEF, working in collaboration with the European Commission including the governments from Germany, Switzerland, Norway, Belgium, and the UK is dedicated to supporting biodiversity and ecosystems through funding, knowledge sharing, and technical expertise. These organizations can provide vital resources and assistance as partners to countries seeking to enhance their biodiversity conservation efforts, irrespective of their economic status.

It is important to recognize that biodiversity conservation is a collective responsibility. In addition, collaboration between countries and organizations such as the Convention on Biological Diversity (CBD), the BESNet, the UN Poverty and Environment Initiative (PEI), the OECD, the UNSD and the System of Environmental-Economic Accounting (SEEA), the Global Environment Facility (GEF), ValuES, WAVES, TEEB is essential to address the financial and knowledge gaps that hinder effective conservation measures.

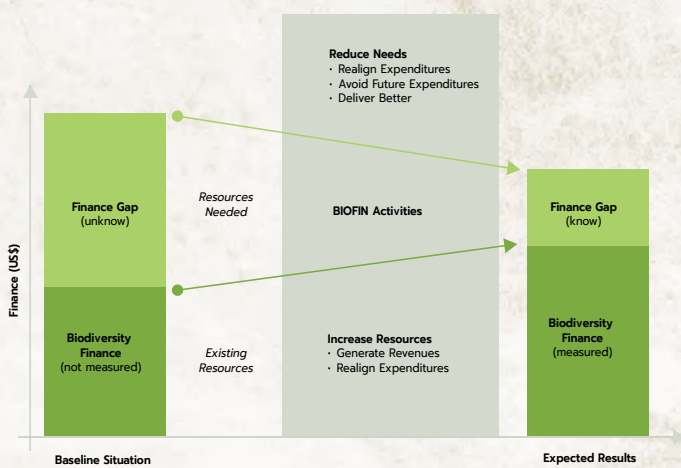

Figure 1. The BIOFIN Approach

According to the BIOFIN Thailand project introduction document, which outlines phases 1 and 2 of the project, and was prepared in 2019 and published on the biofin.org website. It is informed that “In 2012, the United Nations Development Program (UNDP) initiated a global partnership known as BIOFIN, which stands for the Biodiversity Finance Initiative. This initiative was launched in conjunction with the Convention on Biological Diversity (CBD). Initially, twelve member countries adopted new systems and approaches to address the financial and budgetary challenges associated with biodiversity conservation. This approach, commonly referred to as the BIOFIN methodology or BIOFIN process, aimed to find innovative solutions to the financing issues surrounding biodiversity conservation. Currently, the BIOFIN initiative expanded to include more

Indeed, BIOFIN collaborates with governments of various countries and the private sector to showcase that investments and incentives in biodiversity not only contribute to nature conservation but also have the potential to generate employment opportunities and income for a diverse range of individuals. By developing and implementing appropriate financial instruments and mechanisms tailored to specific regions, BIOFIN aims to facilitate the transition to an economic system that harmonizes human activities with nature as much as possible.

BIOFIN adopts an approach that begins with understanding the current state of affairs in each country. It acknowledges that the level of expenditure and funding requirements for biodiversity conservation are often unclear or not given due attention. Many countries have not thoroughly assessed how much of their annual budget is allocated to biodiversity management. BIOFIN operates as a mentor and collaborator with countries, leveraging its vast knowledge and expertise to assist in assessing the desired future projection of biodiversity conservation. Through this collaborative approach, BIOFIN helps countries determine the

budgetary requirements, methodologies, and financing mechanisms needed to effectively meet the challenges of financing biodiversity conservation. Furthermore, BIOFIN recognizes the value of investing in preventive actions. By proactively addressing potential threats, such as the prevention of the breeding of invasive alien species, countries can avoid the higher costs associated with remedial measures in the future. This approach not only saves resources but also contributes to more effective biodiversity management.

Raising funds to support environmental care and biodiversity conservation can be achieved through various approaches, and it is essential to consider the context of the specific area and the cultural aspects of the local population. BIOFIN collects and provides a numbers of interesting methods to apply through the website www.biofin.org and then click on the Finance Solution Catalogue topic which presents a wide range of approaches and strategies for financing biodiversity conservation. Within the catalog, there are currently 68 different approaches listed that countries can explore and adapt to their specific operational context.

Thailand has piloted biodiversity conservation using the BIOFIN financing mechanism in the Koh Tao area of Surat Thani Province. This demonstrates the practical application of financial tools to raise funds for the conservation of coral reefs and address the issue of waste management on Koh Tao. Additionally, the establishment of the Koh Tao Conservation Fund is a commendable initiative aimed at managing revenues for public services and preserving the environment of Koh Tao with efficiency, transparency, and good governance. This fund incorporates four approaches to achieve its goals, namely:

Public relations media for the Koh Tao, Better Together project

1

Collection of Fees

2

Koh Tao Environmental Protection Fund

3

Joint Investment in Biodiversity with the Private Sector

4

Structuring Local Policies and Laws

The collection of a service fee from tourists upon arrival at the island jetty is a specific mechanism implemented under the Koh Tao Municipality's ordinance on the management and collection of income of the Koh Tao Jetty Bridge. This fee, set at 20 baht per person, may seem relatively small in amount but serves as a meaningful starting point for generating revenue dedicated to environmental conservation and public services on Koh Tao. Indeed, collecting additional fees from tourists' snorkeling packages can be another effective way to generate funds for biodiversity conservation on Koh Tao. Snorkeling is a popular activity on the island, and by incorporating an additional fee into snorkeling packages, it creates a direct source of revenue dedicated to preserving the marine biodiversity and ecosystem.

The collaboration between the Koh Tao community, Krungthai Bank, and the Raks Thai Foundation to establish the Krungthai Loves Koh Tao project (Koh Tao, Better Together) is a promising initiative that highlights the involvement of the private sector in environmental protection and tourism development. This project, designed to welcome Thai and foreign tourists as travel

resumes after the COVID-19 crisis, continuing the activity of placing fish with local fishermen groups as a nursery and habitat for marine animals is a commendable effort in marine conservation and ecosystem restoration on Koh Tao. By collaborating with the local fishing community, this initiative not only contributes to the preservation of marine resources but also promotes sustainable fishing practices. The project involves public fundraising through Donation-Based Crowdfunding, specifically by accepting donations via Krung Thai Bank's e-Donation system. The funds will be utilized to hire a small tourist boat driver, whose primary task is to collect garbage from the sea. Any remaining donations will be allocated towards the construction of five additional rehabilitation and development projects on Koh Tao namely, The Taxi Boat Group Potential Development Project for Sustainable Tourism, The Rope-free Beach Project for Tourism in Mae Haad Bay, The Aquatic Animal Resource Restoration Project with Fish Habitat, The Biodiversity Information Management Youth Promotion Project for Koh Tao Sub-district Tourism, and The Natural Tie-Dye Product Creation Project with Special Activities for Tourists.

Another financial solution included in the operational plan is the production of conservation license plates. On this matter, there has been limited progress in this regard. Despite the inclusion of such financial instruments in the operational plans for several years, there has been no concrete implementation thus far. The author believes that allocating a budget specifically for conservation through license plates would provide additional funding to address natural resources and environmental issues more effectively. In a similar fashion, the Department of Land Transport (DLT) raises funds through the auctioning of visually appealing car registration numbers, which are unique and have distinct patterns in each province. The funds generated from these auctions are designated for road safety campaigns. These include campaigns aimed at preventing and reducing road accidents, public relations efforts to promote responsible car usage on the roads, and enforcement of traffic laws. Additionally, the funds are also allocated to support individuals who have been affected by road accidents and have suffered disabilities, such as limb amputations, providing them with the necessary assistance and support.

The concept of a conservation license plate involves various considerations and decisions. One such consideration is whether the collection of license plate fees will be a one-time payment, similar to the

auctioning of beautiful number plates conducted by the Department of Land Transport (DLT), or if it will follow an annual payment model like a subscription system. The latter approach is currently popular in various domains. For example, services such as Netflix, Apple and Google's storage services, and applications like Microsoft 365 charge a recurring fee. It is important to determine a reasonable figure for the license plate fees, and this factor may be the primary reason for the slow progress in implementing the conservation license plate. To establish the most suitable payment structure, a careful analysis and evaluation of the potential impact on conservation efforts and the preferences of stakeholders involved are necessary.

However, crowdfunding initiatives like this, particularly in several states in the United States, have been implemented for a considerable period of time. There is a case example in the state of Texas, United States, where a conservation fee of only \$30 (Around 1,000 Thai Baht) per year has been collected for the use of license plates for conservation purposes. The \$22 will be allocated for wildlife conservation by the Texas Park and Wildlife Department, while the remaining \$8 will be sent to the Texas Department of Motor Vehicles. This system is somewhat similar to the Department of Land Transport in our country. There is a wide variety of license plate designs available, including birds, deer,

Figure 3. Example of conservation license plates implemented in the state of Texas, United States.

horses, snakes, butterflies, flowers, fish, and sea turtles, among others. Each license plate has a specific purpose for the funds raised, contributing to various conservation efforts.

Over the past four to five years, what have we achieved and how far have we come? There is data available from the evaluation of Thailand's biodiversity budget, conducted by UNDP. This evaluation is part of the BIOFIN framework, specifically known as the Biodiversity Expenditure Review (BER). This evaluation analyzes data over a period of five years, from the year 2016 to 2020. It falls within the timeframe of implementing the National Biodiversity Strategies and Action Plan (NBSAP). The study found that the majority of the budget for biodiversity conservation, as well as relevant research and studies related to biodiversity, comes from government agency budgets. This allocation of funds can be considered a relatively stable and dependable source of funding. The majority of the budget is allocated to three main government agencies: the Department of Marine and Coastal Resources, the Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation, and the Royal Forest Department, all of which operate under the Ministry of Natural Resources and Environment.

However, it is important to note that other government agencies also play a significant role in biodiversity conservation. It should not be perceived that biodiversity conservation is solely the responsibility of the Ministry of Natural Resources and Environment or limited to government agencies alone. Moreover, the study also reveals that various organizations, including non-profit organizations, private sector organizations, and state enterprises, are increasingly showing interest in biodiversity conservation. This is in line with the sustainable development concept, where organizations prioritize conducting business operations with a focus on Environmental, Social, and Governance (ESG) responsibilities. ESG emphasizes the importance of considering environmental and social impacts alongside good governance practices.

If we look at the budget allocation from the government for biodiversity conservation, it can be observed that the budget has been gradually reduced over time. In the fiscal year 2016, it accounted for only 0.53% of the total government budget, and by the fiscal year 2020, it decreased to only 0.38%. Therefore, it is crucial to find alternative sources of funding apart from the government budget. Relying solely on government support is no longer sufficient because the conservation of nature and the environment is a responsibility that concerns everyone. Nowadays, are we living in harmony with nature yet?

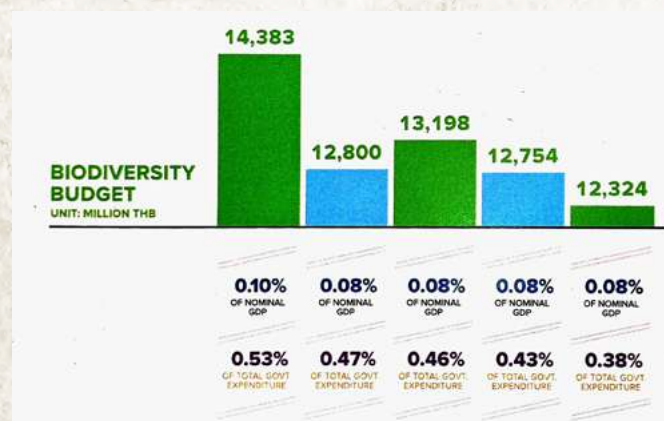

Figure 4. The proportion of budget allocated to biodiversity conservation compared to the annual budget of Thailand.

Reference

- The Biodiversity Finance Initiative (2023). What is Biodiversity Finance? Retrieved on May 25, 2023 from <https://www.biofin.org/index.php/about-biofin/what-biodiversity-finance>
- UNDP (2018). The BIOFIN Workbook 2018: Finance for Nature. The Biodiversity Finance Initiative. United Nations Development Programme: New York.
- Royal Thai Government (2023). ข่าวกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/68150>
- UNDP Thailand (2019). Summary of BIOFIN Thailand Phase 1 & 2 (Thai language). Retrieved on May 25, 2023 from <https://www.biofin.org/knowledge-product/summary-biofin-thailand-phase-1-2-thai-language>
- Texas Parks and Wildlife Department (2023). Conservation License Plate. Retrieved on 25, 2023 from <https://conservationplate.org/>